

ABSTRAKT

Cílem diplomové práce je představit téma humoru v kontextu partnerských vztahů pohledem obou partnerů zvláště, zmapovat jeho podoby, projevy a funkce, které ve vztahu plní, a zjistit, zda se produkce a percepce humoru mezi partnery mění v čase. Teoretická část se věnuje nejprve fenoménu humoru z hlediska jeho konceptuálního vymezení, funkce, cílů, stylů, zaměření a účastníků komunikačního procesu. Následně se zabývá tématem partnerských vztahů, představuje teoretické modely jejich vzniku a fází, uvádí faktory ovlivňující vztahovou soudržnost a zamýšlí se nad párovými konflikty a komunikačními strategiemi, které je provází. Empirická část práce představuje kvalitativní výzkum zaměřený na fenomenologii humoru v šesti heterosexuálních partnerských vztazích. Data byla sebrána pomocí polostrukturovaného rozhovoru s dvanácti informanty a následná analýza byla vypracována na základě principů metody zakotvené teorie. Výsledky výzkumu ukazují, že humor mezi partnery stojí na dvou rovinách - dynamické a statické, které určují jeho potenciál, náboj a záměr. Dynamická rovina se týká konkrétní komunikační funkce humoru a strategií jeho použití, proměnlivých dle situačního kontextu (např. nálada, přání, potřeba apod.), kdežto statická zahrnuje v čase spíše neměnné skutečnosti (tj. osobností charakteristiky jedince a jeho vztahovou síť). Z výsledků dále vyplývá, že partneři humor vnímají jako důležitý prvek jejich komunikace, který má potenciál pozitivně či negativně ovlivňovat soudržnost jejich vztahu na základě záměru, se kterým je produkován a přijímán. Výstupem analýzy dat je taxonomický model humoru v partnerském vztahu.

KLÍČOVÁ SLOVA

humor, smích, partnerské vztahy, copingové strategie, interpersonální komunikace